

Frans heeft zijn lesje geleerd. Vanaf nu draag hij een lange broek, een sjaaltje en een hoedje. Hij heeft zich ook ingesmeerd met zonnebrandolie en 's avonds met aftersun. Een zonnebril en een stift om de lippen te beschermen gaat hij zich ook nog aanschaffen.

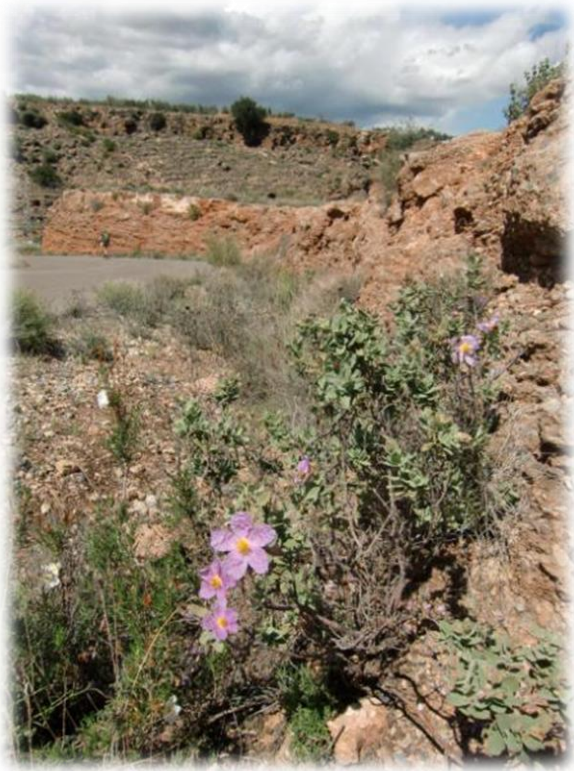
We bevinden ons nu in de Sierra Nevada. Met zestien bergtoppen boven de 3.000 meter is het na de Alpen de hoogste bergketen van West-Europa. De hoogste berg van het Spaanse vasteland, de Mulhacén (3482 m), bevindt zich in dit gebergte.

Het Nationaal park Sierra Nevada beslaat een deel van dit gebergte. Het park met zijn afwisselende landschappen heeft alle kenmerken van het klimaat van het hooggebergte. Door de klimaatschommelingen en hoogteverschillen vind je er een enorme diversiteit aan vegetatie. Van dichtbebost groen in de dalen tot kleine alpenflora en lage struiken op de toppen. Je vindt er meer dan 2100 plantensoorten van de 8000 gecatalogiseerde plantensoorten in Spanje.

Dit gebied is ook rijk aan fauna, zo zijn er meer dan zestig vogelsoorten die waken over het luchtruim zoals de gier, koningsarend of alpenheggenmus. Op het land regeren onder andere de Spaanse berggeiten (cabra montes), vossen, everzwijnen, wezels en dassen.

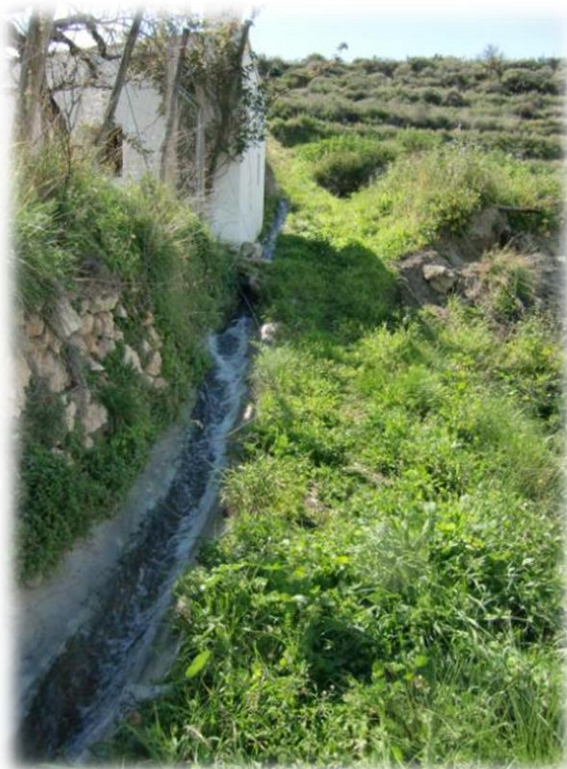

De bergketen trekt jaarlijks, begin september, veel toeristen aan doordat de wielerronde Vuelta langskomt. De naam *Sierra Nevada* betekent *besneeuwde bergketen* in het Spaans.

Lampranthus roseus of Ijsplant is een groenblijvende bloeiende vetplant.

De GR 140 en de GR 142 lopen hier eventjes samen. Enkele jaren geleden heb ik de GR 142 gelopen met René Van der Vecken waarmee ik zowat 30 jaar geleden mijn eerste wandelingen hebben mee gedaan.

We naderen het wijndorpje Padules waar onze auto staat geparkeerd. We gaan daar de wagen ophalen en halen dan onze vrienden op in Illar.

Woensdag 27 maart 2013

- Van : Padules 700 m
- Naar : Laujar de Andarax 940 m
- Afstand : 21 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

Ik stap vandaag met Frans en met Annette, Guido stapt samen met Josine.

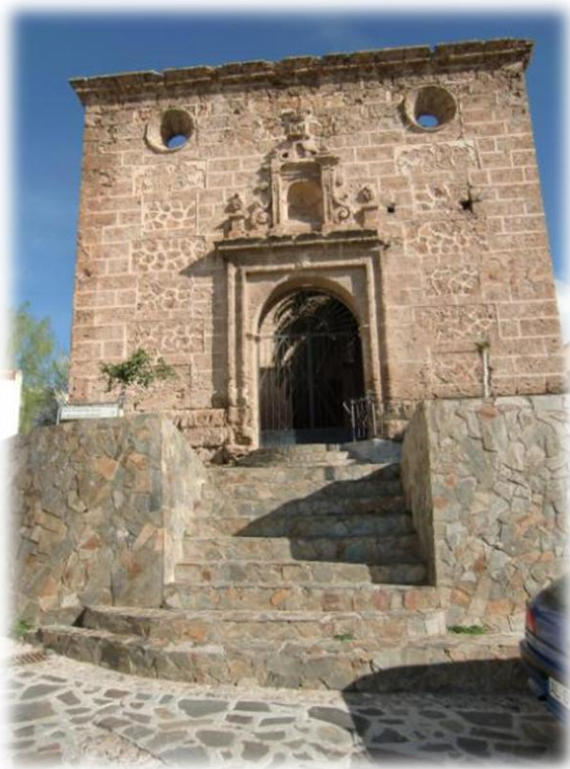
De boer komt met zijn paard (of is het een muildier?) naar zijn boomgaard om de olijfbomen wat bij te snoeien. Om het paard wat rust te geven wordt het zadel van de rug genomen.

Door de rotsachtige ondergrond kunnen er hier geen graven gedelfd worden. De graven worden dan ook bovengronds gemetst. Sommige overledenen worden ondergebracht in een kleine kapel.

Een plaatselijke kunstenaar heeft van enkele grauwe muren een prachtig schilderij gemaakt.

In het gebied van Almeria treffen we her en der wat wijngaardvelden aan. Almeria bottelt hun eigen wijn “Amora”. Ik vermoed dat deze wijn bij ons echter niet te verkrijgen is, ik vind er tocht niets van op het internet.

Frans is het beu om een lange broek te dragen en doet het terug met korte pijpen. Hij heeft zijn benen wel goed ingesmeerd. Ondertussen heeft hij zich ook al een zonnebril aangeschaft.

Uit de bladeren van de eucalyptusboom wordt aromatische olie gewonnen die wordt gebruikt bij het inhaleren als men een verkoudheid heeft om de luchtwegen vrij te maken. Vooral bij temperaturen van boven de 30° is deze olie erg brandbaar en vaak de oorzaak van hevige bosbranden.

En net als bij ons treft men hier ook de processierups aan. De brandharen van de rups vormen voor de mens een gevaar voor de gezondheid. De haren zijn 0,2 tot 0,3 millimeter lang. Elke rups heeft er honderdduizenden tot een miljoen van. Het zijn pijlvormige haren, die bij een bedreiging worden afgeschoten. De haren kunnen dan makkelijk de huid, de ogen en de luchtwegen binnendringen. De stoffen die van de haren afkomen veroorzaken een op allergie lijkende huiduitslag, zwellingen, rode ogen en jeuk. In de meeste gevallen verdwijnen de klachten vanzelf. Niet alle personen zijn even gevoelig voor de brandharen. In zeldzame gevallen kunnen andere verschijnselen ontstaan, namelijk braken, duizeligheid en koorts.

Als we terug thuis komen in Rioja is er terug een stoet ter ere van de Goede Week. Uiteraard gaan we een kijkje nemen. Het valt ons op dat alle Spanjaarden nogal klein zijn. Wij zijn dan ook de grootsten in gestalte en hebben veel bekijks.

Sommige deelnemers zijn blootvoets en zijn geketend. Volgens mij zijn dit ontsnapte gevangenen maar heel zeker ben ik hier niet van.

We burgeren ons meteen in en volgen de stoet gedwee.

Donderdag 28 maart 2013

- Van : Laujar de Andarax 940 m
- Naar : Bayarcal 1.280 m
- Afstand : 19 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 4 uur

Vandaag staan we zeer vroeg op omdat we tamelijk ver moeten rijden naar ons startpunt. Ook deze avond is het lang autorijden. Ik stap vandaag met Frans en Josine, Guido stapt met Annette. Door het vroege uur kunnen we genieten van een mooie zonsopgang.

Plots kruist er een trapslang ons pad. Deze niet-giftige slang dankt haar naam aan het patroon dat aan een ladder doet denken. De tekening bestaat uit een dubbele streep op de rug met regelmatige verbindingsstrepen. Naarmate de slang ouder wordt vervagen deze dwarsstrepen maar de lengtestrepen op de rug blijven. Andere exemplaren hebben ook op de flanken strepen of vlekken. De basiskleur is meestal bruingrijs tot crèmewit en de strepen meestal zwart, soms donkerbruin. De trapslang wordt maximaal 160 centimeter lang maar voor de meeste slangen blijft dit beperkt tot ongeveer 120 cm. Het voedsel bestaat uit kleine knaagdieren, grotere insecten en kleine vogels, de slang klimt in bomen om nesten leeg te roven. Grotere prooien worden gewurgd. De slang komt voor in Frankrijk, Portugal, Italië en Spanje. De slang kent een winterslaap maar die is korter dan de meeste andere dieren die noordelijker leven. In gans Europa zijn er jaarlijks 50 doden door slangen, daarvan zijn er 3 tot 6 in Spanje. Van deze 3 tot 6 zijn er dan nog 1 tot 3 in Catalonië.

Een boer heeft wat olijfbomen gesnoeid. Het snoeisel dient als brandhout. Veel dode olijfbomen hebben we op onze tocht niet gezien. We hebben de indruk dat de olijfboom van nature zeer sterk is. De Spaanse olijfboom zou tevens behoren tot de meest ziekteongevoelige soort.

Olijven worden niet vers van de boom gegeten. Ze worden eerst een jaar lang in een zoutwaterbadje gelegd om de bittere smaak te verwijderen.

We krijgen weer een heerlijke maaltijd voorgeschoteld en omdat het vandaag Witte Donderdag is doe ik de voetwassing van mijn discipelen. Voor een keer mag ik dan eens Jezus zijn.

Voor het slapen gaan leggen we nog een kaartje of spelen rummikup. Maar mijn discipelen hebben geen medelijden met mij en laten mij zeker niet winnen. Ik ben dan ook de grote verliezer van de avond.

Vrijdag 29 maart 2013

Door het goede weer moet ook de zogezegde tweede regendag ingevuld worden. We besluiten om de Tabernaswoestijn in te trekken zonder de paden te volgen. Dat levert altijd wel enkele verrassingen op.

We rijden eerst met de wagen in een van de brede kloven van de woestijn. Na enkele kilometers laten we de wagen achter en trekken een kleinere kloof in. Uiteraard nemen we de track op met de GPS zodat we onze weg niet kwijt raken. Zonder GPS is dit immers niet aan te raden.

Her en der komen we ruïnes tegen van oude filmsets. In de buurt van elke ruïne vind je een paneel met wat uitleg over de film, enkele foto's van de filmfragmenten en een summier kaartje dat je min of meer aangeeft waar de volgende ruïne zich bevindt.

We komen verschillende van die informatiepanelen tegen waarop alle films staan waarvan fragmenten opgenomen werden op het terrein achter het paneel. Sedert 1950 zijn er honderden films opgenomen in dit gebied, meestal westerns, maar ook oorlogsfilms zoals "Patton" (1970), science fiction en zelfs de Nederlandse thriller "Zomerhitte" van Monique van der Ven.

In de Tabernaswoestijn zijn verschillende dorpen aangelegd voor filmopnames en uiteraard om de toeristen te vermaken. In deze dorpjes lopen er cowboys rond en soms verplaatsen ze zich van het ene dorpje naar het andere te paard. Zo'n dergelijke cowboy kruist ons pad. De man houdt meteen halt zodat we er een foto kunnen van nemen.

We komen grillige bergvormen tegen maar we moeten er soms wel wat voor klimmen. Het dalen en het klimmen is niet gemakkelijk omdat er niet echt paden zijn. Maar avontuurlijk is het wel.

Van bekende films zoals Asterix, Doctor Zhivago, Cleopatra en Indiana Jones werden hier, of in de onmiddellijke omgeving, opnames gemaakt. Ook over de bekende detective “Poirot” van Agatha Christie werd hier ooit een film opgenomen.

We zitten in de buurt van “Texas Hollywood” en omdat we toch met de volledige groep samen zijn beslissen we om dit dorpje eens te bezoeken. Het dorp is het gehele jaar open van zonsopgang tot zonsondergang. De inkomprijs voor volwassenen bedraagt 19 euro voor kinderen 9 euro.

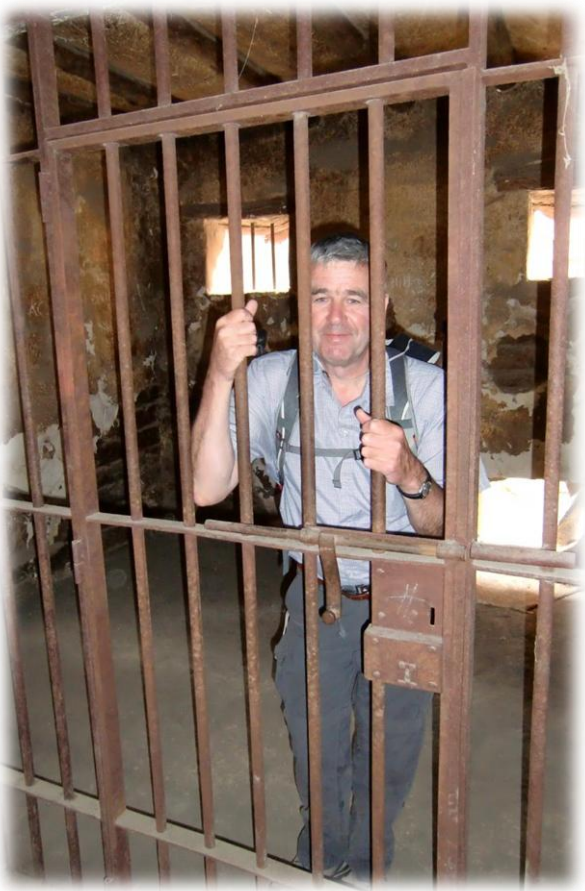
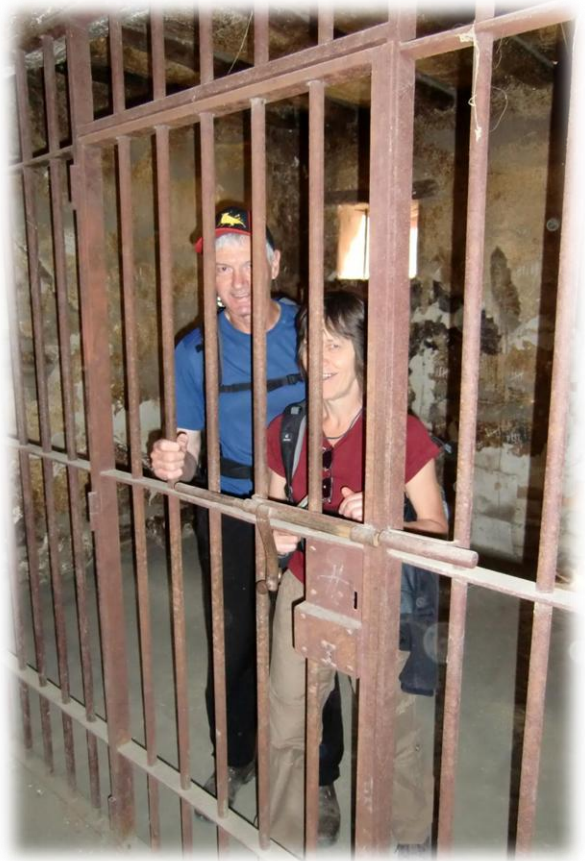
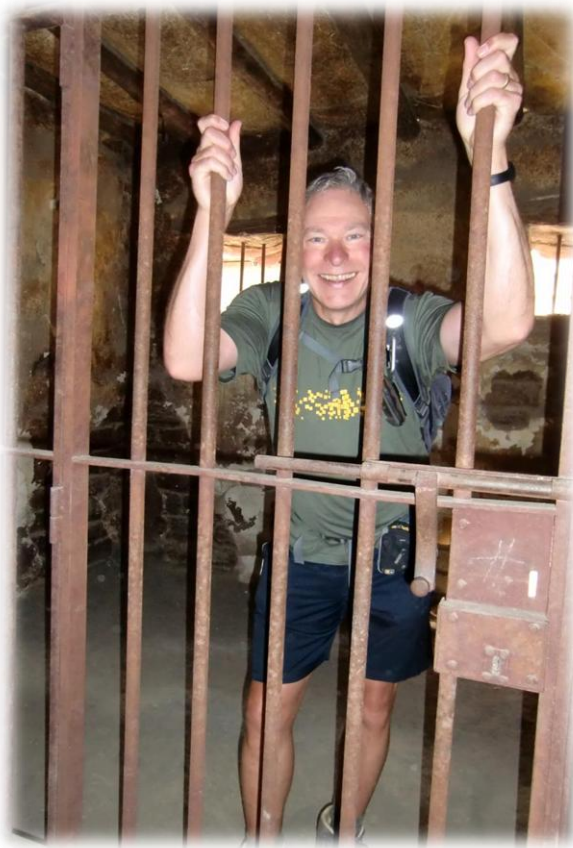

Onder andere “De Daltons” zijn hier opgenomen. Maar ik lees ook namen zoals Omar Sharif, Orson Welles, Sergio Leone, Steven Spielberg en vele andere. Er zijn niet veel toeristen en we nemen rustig onze tijd om alles eens te bekijken.

We gaan wat drinken in de saloon. Daar hangen allerlei foto's en krantenknipsels van films en van filmsterren die hier ooit de revue gepasseerd zijn. Ik zie terug bekende namen opduiken. Elizabeth Taylor, Richard Burton, Clint Eastwood en Arnold Schwarzenegger zijn hier al de revue gepasseerd.

En omdat we onze drankjes niet betaald hebben vliegen we met zijn allen de gevangenis in.

Ik breng een bezoek aan de plaatselijke begraafplaats. Zowel de goeien als de slechten liggen hier begraven. Buffalo Bill, Winnetou, Little Joe, Otorongo en Billy The Kid liggen hier vredig naast elkaar. Er is slechts één graf met een steen. Het is de laatste eerbetuiging aan de Sheriff die al de slechteriken rondom hem heeft doodgeschoten.

Er is deze avond terug een stoet met gemaskerden in het dorp. Het begint hier stilaan een gewoonte te worden. Ik denk dat de gemaskerden steeds dezelfde zijn maar het is wel telkens met een ander muziekkorps. En net zoals op de andere dagen stapt nu terug de goegemeente mee.

150 kilometer hebben we afgelegd op de GR 140 in 7 stapdagen of een gemiddelde van 21,5 km per dag. We hebben zowat 5.000 meter geklommen en ongeveer 5.000 meter gedaald. 43 uur hebben we er over gedaan of een gemiddelde van 6 uur per dag. De overige twee dagen hebben we ingevuld met een bezoek aan het Alhambra in Granada en een natuurwandeling in de Tabernaswoestijn. We hebben prachtig weer gehad en overdag, tijdens het stappen, hebben we nooit regen gehad. Tijdens twee nachten is er wel regen gevallen.

Andere reisverslagen kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link “GR50+” aanklikken.

Josine Rommens	rommens.josine@skynet.be
Annette Denys	denysannette@hotmail.com
Ludwig D’Haese	benaltijdweg@gmail.com
Guido Claesen	gkclaesen@gmail.com
Frans Pype	frans.pype@telenet.be

Foto’s : Frans Pype, Josine Rommens en Ludwig D’Haese

Beschrijving en herkenning bloemen en planten : Bob Verheul

Tekst : Ludwig D’Haese